

Belöningen:

EN FÄLLD STATSMINISTERMÖRDARE

PALMERUMMET. DETTA LEGENDARISKA näste för landets mest uthålliga mordutredare ligger i en lite avsidig del av det gigantiska

byggkomplex som går under namnet Kvarteret Kronoberg. Jag minns första gången jag beträdde detta mytomspunna rum och stod öga mot öga med legendarerna. Eller nej. Det gör jag faktiskt inte. Jag vet inte exakt vilket rum det är och det verkar ingen annan veta heller eller bry sig så mycket om. Palmegruppens chef, en av legendarerna alltså, Stig Edqvist kliade sig i huvudet och pekade över axeln.

”Kanske menar du rummet där pärmarna står. Inte vet jag”, sa han.

Jag kommer snart tillbaka till Palmerummet men först en liten utviking.

För länge sedan när jag arbetade som kriminalreporter på en lokal-tidning berättade en erfaren kriminalpolis att han inte brydde sig så mycket om utifall den misstänkte blev fälld eller friad. Han lät mig förstå att han inte ens höll koll på det. Han hade utrett ett brott och gjort så gott han kunnat och resten var det upp till åklagare och domstol att klara ut. Själv gick han vidare till nästa uppdrag. Jag minns att jag tyckte det var lite konstigt men godtog det och har sedan dess levt i den villfarelsen. Men jag börjar misstänka att

kriminalpolisen antingen drabbats av en släng blygsamhet, slirat med sanningen eller att han är av en mycket ovanlig sort. De flesta poliser jag lärt känna de senaste fem åren på min arbetsplats, Rikskriminalpolisen, är nämligen är mycket intresserade av hur det går i rättegången. Och det vore väl konstigt annars med tanke på allt det arbete som lagts ner, alla de tusentals timmars utredande, alla knackade dörrar, alla förhör, all vanda över att saker och ting inte ska falla på plats efter en lång tids spaning.

Och så kanske: Belöningen. Vinnarkänslan när bankrånarens flin stelnar då han förstår att det bli tio år bakom lås och bom. Eller mördaren som med nollställd blick tar emot beskedet om livstid. Jag misstänker att ytterst få skulle säga det högt. Men jag har sett blicken hos utredare som har fått Belöningen. Det glittrar en

aning i ögonvrån och det anas ett leende i mungipan. Målet på en lång resa.

Därför är det extra fascinerande att besöka Palmegruppens tre utredare oavsett om de hänger i ett speciellt Palmerum eller bara huserar på sina kontorsrum bland pappershögar, lustiga vimplar, diplom och diverse muggar från utsocknes polismyndigheter. Man skulle ju kunna tro att man tappar fokus på målet efter 25 års utredande. Att den osedvanligt långa resan fått hoppet på Belöningen att försvinna av ren utmattning eller tristess. Men icke så.

De tar sig an uppgiften med entusiasm dag efter dag oavsett om det rör sig om ett tips eller ett nytt uppslag eller om det för femtiotelfte gången kommer in en begäran om utlämnande av handlingar från någon av landets alla kvarvarande privatspanare. (Eller kanske inte samma entusiasm i det fallet men ändå).

Tänk vad de kommer att känna sig nöjda den dagen de kanske får Belöningen. En fälld statsministermördare. ■■■

Varg Gyllander,
författare och pressekreterare hos
Rikskriminalpolisen

Jag har sett blicken hos utredare som har fått Belöningen